

Biskoppen over Roskilde Stift.

Roskilde, den 21. Oktober 1925.

Med Skrivelse af 15. ds. har det høje Ministerium tilstillet mig et Forslag til Lov om Adgang for Præst for Frimenigheden i Ryslinge Rørdam til Brug af Folkekirken Kirker og anmodet mig om en Udtalelse om dette.

Idet jeg henviser til, at jeg i min Erklæring af 12. ds. har udtalt, at jeg vel med Ministeriet var enig i Ønskeligheden af, at der kunde gives Frimenighedspræst Rørdam Adgang til at benytte Folkekirken Kirker, men maatte fraaade, at en saadan Adgang gaves ved personlig Lov, og at man i Stedet derfor søgte en almindelig Løsning af Spørgsmaalet om udenfor Folkekirken staaende Trossamfunds Brug af Folkekirken Kirker, skal jeg efter at have gjort mig bekendt med det udarbejdede Lovforslag og Bemærkningerne dertil tillade mig at bemærke følgende:

Naar jeg i min tidligere nævnte Erklæring har udtalt Ønskeligheden af, at der kunde gives Frimenighedspræst Rørdam og hans Menighed Ret til at benytte Folkekirken Kirker, var det ud fra den Betragtning, at det var i det kirkelige Livs og ret beset ogsaa Folkekirken Interesse, at Pastor Rørdam og hans Menighed kunde pleje deres gudstjenstlige Liv saa uhindret som muligt i den Stilling, de nu har valgt at indtage, og at det vilde være en betydelig Hindring, at de ikke kunde benytte Sognekirkerne.

Jeg fandt det dog betænkeligt at give en saadan Tilladelse af Hensyn til Konsekvenserne, da det syntes mig vanskeligt i en eventuel Lov at give den fornødne Begrænsning, og da en Undtagelsesstilling for Pastor Rørdam syntes mig vanskelig at begrunde. Imidlertid maa jeg efter at have gjort mig bekendt med Lovforslaget og Bemærkningerne til dette erkende, at disse i det væsentlige fjerner mine Betæneligheder i begge de nævnte Henseender. Idet Lovforslaget ikke tilsigter at give Pastor Rørdam en *almindelig* Tilladelse til at benytte Folkekirken Kirker, men kun omhandler Kirkerne i de Sogne, i hvilke Ryslinge Frimenighed har Medlemmer, opnaas den fornødne Begrænsning, og idet Lovforslaget ikke tilsigter at give Pastor Rørdam *personlig* en Særstilling, men kun at give Medlemmerne af hans Menighed Ret til at benytte ham som Præst paa samme Maade som tidligere, begrundes Undtagelsesstillingen.

Jeg maa nemlig med Ministeriet i dets Bemærkninger til Lovforslaget være enig i, at den Omstændighed, at Ryslinge Frimenigheds Medlemmer igennem en Aarrække som Valgmenighed har været vante til at bruge Folkekirken Kirker til Gudstjeneste og kirkelige Handlinger, samt at de oprindelig ønskede at blive i Folkekirken, kan siges at give denne Frimenighed en Særstilling i Forhold til andre her i Landet bestaaende Trossamfund, og at det derfor kan lade sig gøre at lovgive særskilt for denne uden Hensyn til disse. Jeg maa da mene, at Lovforslaget er formet saaledes, at det tjener netop det angivne Formaal og afgrænser Omraadet paa en saadan Maade, at det intet ændrer ved bestaaende Love eller ved den af Fyns Biskop truffene Afgørelse.

Ud fra disse Betragtninger maa jeg opfatte Lovforslaget som en Lejlighedslov, der under de givne Forhold kan være betimelig, og derfor anbefale dette.

Med Hensyn til Lovforslagets Enkeltheder skal jeg kun bemærke, at dets § 3, Stykke 1, synes at forudsætte, at den i §§ 1 og 2 omhandlede Tilladelse skal indhentes i hvert enkelt Tilfælde. Jeg skal kun henstille, hvorvidt dette er praktisk gennemførligt.

H. Fonnesbech-Wulff.

Til Kirkeministeriet.